

handlingerne, dog altid — det gjentager jeg — have det Hverv, at trække Tiden saa længe ud, at Hæren kan komme tilstede paa det Punkt, hvor der skal kæmpes. Jeg takker det høie Thing for den Opmærksomhed, hoorned det har hørt paa mine Udtalelser. Jeg forstaaer det naturligtvis ikke saaledes, at det er mine Udtalelser, der egentlig have vaakt denne Opmærksomhed. Jeg skal være besteben nok til at mene, at det er, fordi jeg er det eneste militær maritime Medlem, der, selvsølgelig næst efter den høitærede Marine-minister, er Medlem her af Thinget. Marinen paastjønner — det tør jeg udtale i hele Marinens Navn — Øren af at være sat i første Linie, og den er sig sin Opgave bevidst og vil vistnok heller ikke svigte den. Naar en Sømand gaar i Kamp, gaar han altid i Kampen, naar det er for en god Sag, med Tillid til ham, der styrer for Seir og Nederlag; men han bliver en bedre Kæmper, en bedre Forsvarer, en bedre Skrigsmand, naar han foruden denne Tillid kunde have Tillid til sit Skib, sit Vaaben og sig selv og et heldigt Udfald af Kampen. Jeg skal slutte med at udtale, at paa Iver, Mod og Udholdenhed vil det vist neppe komme til at storte for nogen af Danmarks Søner, hverken tillands eller tilvands.

Thomsen: Den Forsvarsplan, som af den ærede Minister er udviklet i Anmærningerne til det Lovforslag, han har fremsat, maa jo betragtes som et Supplement til den Del af Forsvarsplanen, der har været fremsat af den ærede Krigsminister. Jeg har allerede tidligere havt Leilighed til at udtale mig om den, og jeg kan derfor nøies med ganske kortelig at gjentage, at Planen ogsaa for Marinens Vedkommende, for Flaadens Udvikling, den befaalede Station ved Kjøbenhavn og Støttestykket ved Agerøsfund er i fuld Overensstemmelse med de Luftsluser, jeg ved tidligere Leiligheder har foresøgt her i Salen. Jeg betragter Hær og Flaade som to hinanden støttende Værn i Landets Forsvar, og der er for mig mellem dem ikke noget Enten—Eller, men kun et Vaade—Og. Jeg erkjender imidlertid, at der er enkelte Punkter, hvor et Enten—Eller er uundgaeligt, og det maa være saaledes, naar vi i to Love skulle behandle Hæren og Flaaden. Jeg anser det imidlertid ikke for nogen Prægravation for det ene eller det andet Værn, om det tilfældig behandles sidst, lige saa lidt som jeg betragter det som en Prægravation for Hærens Embedsmænd, at deres Lønningsslov er behandlet

senere end Statens øvrige Embedsmænd; jeg antager, at det er sket ifølge gammel Praxis, at de Love behandles først, som fremsættes først af de paagjældende Ministre. — Hvad angaar Lovforslagets Enkeltheder, ser jeg ikke, at der deri er fremsat nye Principer. Selve Enkelthederne synes mig naturligt at ville faae deres Behandling i Udvalget, og derfor skal jeg ikke gaa ind paa dem her, men indskrænte mig til en Bemærkning, nemlig at jeg erkjender, at der er mange Forhold i Hærens og Flaadens Ordning, som med Nødvendighed bør være ens, men at jeg vilde finde, at det var en urigtig Doktrinarisme, om man, hvor der gives gode Grunde for de forskellige Forhold, ikke ogsaa indførte forskellige Bestemmelser. Der er i det Forslag, der denne Gang er fremsat af den ærede Minister, enkelte Afvigelser fra, hvad der tidligere har været foreslaaet, og ligeledes Afvigelser fra de tilsvarende Forslag for Hærens Vedkommende; men jeg kan ikke sige Andet, end at jeg synes, at der derfor er angivet tilstrækkelig gode Grunde, og jeg ser, som sagt, ingen Nødvendighed for, at der bør være Overensstemmelse paa disse Punkter for de to Værn. Jeg kan altsaa i det Hele slutte mig til Grundtanken i Lovforslaget, og jeg skal heller ikke fremsætte Indvendinger imod Lovforslagets Enkeltheder. Jeg havde ganske vist ønsket, at dette Lovforslag ogsaa kunde tage Konsekvenserne af Flaadestationen ved Kjøbenhavn, kunde faae en saadan Udvidelse, at Flaaden ogsaa blev sat istand til mere at blive frigjort og dermed mere at deltage i de større Operationer. Jeg forstaaer imidlertid ogsaa de Grunde, der have bevæget de militære Ministre til ikke at fremsætte særlige Forslag netop i dette Dreblik, og for Flaadens Materiels Vedkommende vil jeg jo ogsaa kunne forstaa, at den ærede Minister kan finde det naturligt ligesom hidtil gjennem Finantslovene at søge Bevillinger til Skibenes Forørgelse. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Lovforslaget til videre Fremme og velvillig Overveielse.

Solstein-Ledreborg: Det Lovforslag, den ærede Minister har fremsat her i Thinget, er ikke væsentlig forskjelligt fra de tidligere Lovforslag om den samme Gjenstand. Det vil derfor, tror jeg, ikke blive nødvendigt nu ved første Behandling at komme nærmere ind paa Enkelthederne i Lovforslaget. Jeg skal kun i Korthed gjøre opmærksom paa de Punkter, hvor der er nogen Uoverensstemmelse mellem tidligere Udvalg